

תהלים

קיב

גם זה המזמור נאמר בא"ב, בכל פסוק שני אותיות ובשני אחרונים שלש, ומספר על מרות טובות שיבור לו אדם והיאך יתן צדקה ושכרו שלא יצטרך לבריות:

א הַלְלוּ־יָהּ | אֲשֶׁר־אֵישׁ יֵרָא אֶת־יְהוָה בְּמַצּוֹתָיו חֲפִיז מְאֹד: ב גִּבּוֹר בְּאַרְצָן יְהוָה זֶרְעוֹ דּוֹר
 יִשְׁרָיִם יִבְרָךְ: ג הוֹן־וְעֹשֶׁר בְּבֵיתוֹ וְצַדִּיקְתּוֹ עִמְדַת לְעַד: ד זָרַח בַּחֲשֵׁךְ אֹר לְיִשְׁרָאֵל חֲנוּן
 וְרַחוּם וְצַדִּיק: ה טוֹב־אֵישׁ חוֹנֵן וּמְלֹאָה יִכְלָל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפָּט: ו כִּי־לְעוֹלָם לֹא־יִמּוֹט לְזִכָּר
 עוֹלָם יְהוָה צַדִּיק: ז מִשְׁמוּעָה רַעַה לֹא יִירָא נֶכּוֹן לָבוֹ בַּטַּח בְּיְהוָה: ח סְמוּךְ לָבוֹ לֹא יִירָא
 עַד אֲשֶׁר־יִרְאֶה בְּצַרְיוֹ: ט פֶּזֶר | נָתַן לְאֲבִיוֹנִים צַדִּיקְתּוֹ עִמְדַת לְעַד קָרְנוֹ תָרוּם בְּכָבוֹד:
 י רָשַׁע יִרְאֶה | וְכַעַס שִׁנּוּ יַחֲרֵק וְנַמֵּס תְּאוֹת רִשְׁעִים תֹּאבֵד:

קיג

בו יסופר נפלאות מוציאת מצרים:

א הַלְלוּ־יָהּ | הִלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה הִלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה: ב יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:
 ג מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבוֹאֵי מַהְלָל שֵׁם יְהוָה: ד רַם עַל־פְּלִגְוִיִּם | יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:
 ה מִי כִּיְהוָה אֱלֹהֵינוּ הַמְּגִבִּיהֵי לַשַּׁבָּת: ו הַמְּשַׁפִּילֵי לְרֵאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבְאַרְצָן: ז מְקִימֵי מַעְפָּר
 דָּל מְאַשְׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן: ח לְהוֹשִׁיבֵי עַם־נְדִיבִים עַם נְדִיבֵי עַמּוֹ: ט מוֹשִׁיבֵי | עֵקֶרֶת הַפֵּית
 אִם־הַבְּנִים שְׂמִיחָה הַלְלוּ־יָהּ:

אגרות קודש

ב"ה, כ"ח כסלו, תשי"כ

ברוקלין.

שלום וברכה!

... ועל אחרון אחרון, במ"ש אודות בנו שי, ומסיים שקבל ומקבל גם עתה בכל יום גלולי

אנטיבייטיקה.

- בודאי ידוע לו שבארצוה"ב כבר פגה הלהיטות אחרי גלולות אלו, ומתחילים להסתייג

משימוש "מופרז" מהם, ומה שנוגע עוד יותר - התחילו להבחין בתוצאות צדדיות בלתי רצויות, מובן שהערה זו היא רק בדרך כלל, ולא באה אלא לעורר, שכדאי לדבר עם הרופא המטפל על שימת לב ועיון הראוי, - הרצוי המשך השימוש בגלולות האמורות וכו'. ומה טוב לעוררו שיחקור בזה אצל אלו שעסקו במיוחד בחקר בשטח זה, אחרי שע"פ רוב - רופאים המטפלים אין זמנם פנוי כ"כ לחקירות, ובפרט אשר בתי חרושת המיצרים הגלולות, כמובן, אין דעתם נוחה מחקירות הנ"ל.

פליאה גדולה ביותר על הספק אצלו בהנוגע להמשך ולהמסגרת של חינוך בנו בעתיד הקרוב,

שהרי הראה הנסיון אשר בכגון דא נוגעת בעיקר מדת היראת שמים אשר בחנוך, כי ככל שלא יהי טוב בזה הרי הרחוב ועוד כמה גורמים פועלים למעט בהיראת שמים, ובעוה"ר ב' בתי הספר אודותם מזכיר - לא נשמע שיהי מי שהוא שיתאונן עליהם שיראתם במדה "מופרזת".

כבבוד ובברכה לבשו"ט בכל האמור ומזמן לזמן באופן דמוסיף והולך וכהוראת ימי חנוכה

אלו שהלכה כב"ה דמוסיף ואור.